

toriumot mindig a nap végén lehet elmondani, mint a nap utolsó imádságát, még akkor is, ha a Matutinumot, amely voltaképpen a következő napnak az első zsolozsmás imádsága, elővételeztük volna. Hogy egészen esti imádsággá tegye a Completoriumot, az új törvény elrendeli, hogy ha a nap végén mondják, akkor a Confiteor előtt mondandó Pater noster helyett lelkiismeretvizsgálatot tartsanak, akár kórusban, akár közösen, akár magányosan, és utána mondják el a bűnbánat imádságát, a Confiteort.

A Matutinum körül történtek változások, nevezetesen minden vasárnapnak ezentúl csak egy nocturnusa lesz (9 zsoltár és 3 olvasmány). *Teljes ünnepi* Matutinum csak az I. osztályú ünnepeken van (9 zsoltár, 9 lectio), a II. osztályú ünnepeken is így van, de ez már „fél-ünnepi” (semifestivum) Matutinum, bár a szerkezete ugyanaz, mint az ünnepié, a Matutinumon kívüli óráknál azonban a zsoltárok a rendes helyről veendőek. Minden egyéb ünnep III. osztályú és ezeknek „rendes” Matutinumuk van, azaz egy nocturnus három olvasmánnyal, amelynek az összeállítása részletesen szabályozva van. Ez a rendes (ordinarium) Matutinum teljes egészében zsoltárait a „rendes helyről” (Psalterium) veszi. Új, hogy az *Antifónákat* kivétel nélkül mindig az egész zsolozsmában teljes egészében el kell mondani nemcsak a zsoltár után, hanem a zsoltár előtt is.

Voltaképpen nagyon keveset mondtunk el a Rubrikák Kódexének ismertetésében. Keveset azok részére, akik hivatásszerűen forgatják a Missale és a Breviarium évszázados, ősi imáktól megszentelt lapjait. Eleget azonban mindenesetre és reméljük, nem túlságosan sokat azok részére, akik a földön vándorló anyaszentegyháznak nagy tömegét képezik, a hívők seregének. Ezeket is érdeklik ezek a liturgikus reformok, hiszen papjaik vezetésével ők is részét képezik a küzdő egyháznak, amelynek krisztusi áldozata és zsolozsmázó imádsága Krisztus kórusává avatja az egész világot.

KARÁCSONYI LEONINUSOK

*Barmok romlatag ágyán. Jessze igéretes ágán
 Új élet született; boldog a Szűz: anya lett.
 Barmok romlatag almán, kislefia fekszik a szalmán,
 Barlang, ágy csupa fény: Isten a Szűznek ölné.
 Künn viharok furulyáznak, tépik a pusztai fákat,
 S lám, elnyugszik a szél benn, az akol küszöbén.
 Játszik a gyermek, a karja kicsúszt, nincs betakarva,
 Mária nézi: nevet — „Fúj az ökör melegét!”
 Fúj az ökör... s ugye, jó lesz? — fürge tüzet vete József:
 Lobban a rőzserakás, mind csupa láng, ragyogás.
 Csillan a jó bari szőre, vidáman a szürke tetőre
 Fény fut. Koppan a kő: „Pásztorok, gyertek elő!”
 Vének s ifjú legények, jönnek, az ajkukon ének.
 Billeget ám a dudás, fújja a kis furulyás!
 Néz az ökör: „Soha illyet!”, a csacsi nagy füle billeg.
 Mind forróbb, tüzesebb, Mária könnye pereg.
 Anyja ölében a gyermek, tapsol a mennyei herceg:
 Kedv, öröm, isteni tett — Krisztus megszületett!
 Barmok romlatag ágyán fekszik a második Ádám,
 Új ág, égi virág, újul a régi világ.*

Tótfalussy István